AZ EURÓPAI PARLAMENT (EU) 2021/1685 ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2021. április 29.)

az európai uniós ügynökségek 2019. évi pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről: teljesítmény, pénzgazdálkodás és ellenőrzés

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

— tekintettel az Európai Unió ügynökségei 2019. évi pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről szóló határozataira,

— tekintettel a Bizottság által a 2018. évi mentesítés nyomon követéséről készített jelentésre (COM(2020)0311),

— tekintettel a Számvevőszéknek az uniós ügynökségekről a 2019. évi pénzügyi évre vonatkozóan kiadott éves jelentésére, az ügynökségek válaszaival együtt ([1]),

— tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]), és különösen annak 68. és 70. cikkére,

— tekintettel a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról szóló, 2013. szeptember 30-i 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([3]) 32. és 47. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról szóló 2018. december 18-i (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre ([4]), és különösen annak 105. cikkére,

— tekintettel eljárási szabályzata 100. cikkére és V. mellékletére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére;

— tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0100/2021),

A. mivel ez az állásfoglalás az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 70. cikke értelmében vett egyes szervek tekintetében fogalmaz meg a mentesítési határozatokat kísérő átfogó megállapításokat, összhangban az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 262. cikkével és a Parlament eljárási szabályzata V. mellékletének 3. cikkével;

B. mivel ez az állásfoglalás az Euratom Ellátási Ügynökség tekintetében is megfogalmaz a mentesítési határozatokat kísérő horizontális megállapításokat, összhangban az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 262. cikkével és a Parlament eljárási szabályzata IV. mellékletének 3. cikkével;

C. mivel az uniós ügynökségeknek az egyértelmű európai hozzáadott értékkel rendelkező küldetésekre kell összpontosítaniuk, és azok szervezését az átfedések elkerülése érdekében az uniós adófizetők érdekeit szem előtt tartva optimalizálni kell;

1. üdvözli az ügynökségek által az előző éves mentesítési eljárás során megfogalmazott kéréseknek és ajánlásoknak való megfelelés érdekében tett erőfeszítések terén elért előrelépést;

2. hangsúlyozza, hogy az ügynökségek az uniós polgárok hétköznapi élete szempontjából alapvető fontosságú területeken (például egészségügy, biztonság, védelem, szabadság és jogérvényesülés) jelentős befolyást gyakorolnak a politikaformálásra és a döntéshozatalra, valamint a programok kidolgozására és végrehajtására; ismételten hangsúlyozza az ügynökségek fontosságát a konkrét szakpolitikai igények kezelésében és az európai együttműködés megerősítésében; megjegyzi, hogy az ügynökségek vezető szerepet tölthetnek be a válsághelyzetek vagy a hosszú távú társadalmi kihívások megoldásában is;

([1]) HL C 351., 2020.10.21., 7. o. Az Európai Számvevőszék 2019. évi pénzügyi évre vonatkozó éves jelentése az Európai Unió ügynökségeiről: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/AGENCIES_2019/agencies_2019_HU.pdf
([2]) HL L 193., 2018.7.30., 1. o.
([3]) HL L 328., 2013.12.7., 42. o.
([4]) HL L 122., 2019.5.10., 1. o.

3. elégedetten állapítja meg, hogy az Európai Számvevőszék (a továbbiakban: a Számvevőszék) 2019. pénzügyi évre vonatkozó éves jelentése (a továbbiakban: a Számvevőszék jelentése) szerint a Számvevőszék valamennyi ügynökség számláinak megbízhatóságáról hitelesítő záradékot adott ki; megjegyzi továbbá, hogy a Számvevőszék valamennyi ügynökségre vonatkozóan hitelesítő záradékot adott ki az éves beszámolók alapjául szolgáló tranzakciók jogszerűségéről és szabályszerűségéről; megállapítja, hogy a Számvevőszék hitelesítő záradékot adott ki az ügynökségek éves beszámolóinak alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségéről és szabályszerűségéről az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (ACER) és az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) kivételével minden ügynökség esetében, amelyekre vonatkozóan a Számvevőszék külön-külön korlátozott véleményt adott ki;

4. megjegyzi, hogy a 32 decentralizált uniós ügynökség esetében a 2019-es költségvetésben halmozott összegben mintegy 2 854 000 000 EUR-t tettek ki a kötelezettségvállalási előirányzatok, ami 2018-hoz képest mintegy 10,29%-os növekedést jelent, valamint 2 570 000 000 EUR-t a kifizetési előirányzatok, ami 2018-hoz képest 8,88%-os növekedést mutat; megjegyzi továbbá, hogy a 2 570 000 000 EUR-nyi kifizetési előirányzatból mintegy 1 920 000 000 EUR-t az Unió általános költségvetéséből finanszíroztak, ami az ügynökségek 2019. évi teljes finanszírozásának 74,75%-át teszi ki (2018-ban ez 72,16% volt); elismeri továbbá, hogy mintegy 649 000 000 EUR-t díjakból és illetékekből, valamint a részt vevő országok közvetlen hozzájárulásaiból finanszíroztak (ami 2018-hoz képest 1,22%-os csökkenést jelent);

A Számvevőszék által felvetett főbb kockázatok és ajánlások

5. megjegyzi, hogy a Számvevőszék jelentése szerint az ügynökségek beszámolóinak megbízhatóságára vonatkozó, nemzetközileg elfogadott számviteli standardok alapján mért általános kockázat alacsony, mint 2018-ban is;

6. megjegyzi, hogy jelentése szerint a Számvevőszék az ügynökségek beszámolójának alapjául szolgáló bevételek jogszerűségét és szabályszerűségét érintő általános kockázatot az ügynökségek többsége esetében alacsonynak, a részben önfinanszírozó ügynökségek esetében pedig, ahol külön szabályozás vonatkozik a beszedett díjakra és hozzájárulásokra, közepesnek tartja, mint 2018-ban is;

7. megjegyzi, hogy a Számvevőszék az ügynökségek beszámolóinak alapjául szolgáló kifizetések jogszerűségére és szabályszerűségére vonatkozó kockázatot általánosságban közepesnek minősíti, amely az egyes költségvetési címek esetében az alacsonytól a magas szintig terjed; megjegyzi, hogy az I. cím (Személyzeti kiadások) esetében a kockázat általában alacsony, a II. cím (Igazgatási kiadások) esetében közepesnek tekinthető, a III. cím (Működési kiadások) esetében a kockázat az adott ügynökségtől és a működési kiadás jellegétől függően az alacsonytól a magasig terjed; rámutat, hogy a magas kockázatok rendszerint a közbeszerzésekből és a jelentős összegeket kitevő, vissza nem térítendő támogatások kifizetéséből erednek; megjegyzi, hogy a Számvevőszék megállapította, hogy bár a támogatások ellenőrzése általában javult, az nem mindig teljes mértékben eredményes;

8. tudomásul veszi a Számvevőszék észrevételeinek fő területeit, amelyek a következőkre összpontosítanak:

   — a közbeszerzések irányítása, amely továbbra is a legnagyobb hibakockázatot hordozó terület;

   — az uniós ügynökséget elhagyó és a magánszektorhoz csatlakozó alkalmazottak felvételi eljárásai és összeférhetetlensége, amelyeket az ügynökségeknek jobban kell kezelniük;

   — költségvetési gazdálkodás, amelynek terén a Számvevőszék több hiányosságot is feltárt;

9. üdvözli, hogy a Számvevőszék kijelentette, hogy az ügynökségek a legtöbb esetben korrekciós intézkedéseket hoztak a korábbi évek ellenőrzési észrevételeinek kezelése érdekében, és felhívja a bel- és igazságügyi ügynökségeket, hogy folytassák a Számvevőszék észrevételeinek nyomon követésére irányuló erőfeszítéseiket;

Költségvetési és pénzgazdálkodás

10. fájlalja, hogy a költségvetési végrehajtási jelentések részletességi szintje néhány ügynökségnél eltér az ügynökségek többségétől, ami arra utal, hogy egyértelműbb és egységesebb iránymutatásra van szükség az ügynökségek költségvetési jelentéstételére vonatkozóan, ideértve az eredeti költségvetéstől vagy létszámtervtől való jelentős eltérések magyarázatának szükségességét is; hangsúlyozza, hogy minden ügynökségnek sürgősen javítania kell tervezési kapacitásait; sajnálatát fejezi ki a Bizottság azon kérésre adott válasza miatt, hogy a 32 decentralizált ügynökség tekintetében automatikusan bocsássa a mentesítésért felelős hatóság rendelkezésére a hivatalos költségvetést (kötelezettségvállalási előirányzatok és kifizetési előirányzatok) és a személyzeti számadatokat (az érintett év december 31-én érvényes létszámtervadatok az állandó személyzettel, az ideiglenes alkalmazottakkal, szerződéses alkalmazottakkal és kirendelt nemzeti szakértőkkel együtt) a 32 decentralizált ügynökség tekintetében, mivel az említett iránymutatások (amelyek valójában olyan sablonok, amelyek többnyire formai és nem tartalmi útmutatást nyújtanak) nem elegendőek a jelentések közötti különbségek kezelésére; megismétli a Bizottsághoz intézett kérését, hogy bocsássa a mentesítésért felelős hatóság rendelkezésére az egyes ügynökségekre vonatkozó hivatalos költségvetési és személyzeti adatokat, és szolgáltasson összesített számadatokat a Parlament mentesítési eljárásának hatálya alá tartozó decentralizált ügynökségekre vonatkozóan;

11. úgy véli, hogy a jövőbeli ügynökségek létrehozásakor nagyobb figyelmet kell fordítani a relevanciára és a koherenciára, különösen az egymást átfedő hatáskörök összefüggésében;

12. úgy véli, hogy a forrásokat a szükségletek vagy a sürgősség alapján rugalmasabban kell elosztani;

13. kiemeli, hogy az uniós ügynökségek demokratikus elszámoltathatóságához elengedhetetlen az átláthatóság és az, hogy a polgárok tisztában legyenek a létezésükkel; úgy véli, hogy az ügynökségek forrásainak és adatainak használhatósága és könnyű hozzáférhetősége kiemelkedő fontosságú; felszólít ezért annak értékelésére, hogy jelenleg hogyan mutatják be és teszik elérhetővé az adatokat és a forrásokat, valamint hogy a polgárok milyen mértékben találják azokat könnyen azonosíthatónak, felismerhetőnek és hasznosíthatónak;

14. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes ügynökségeknél igen magas az átvitelek szintje, ami különböző hiányosságokra utalhat, ideértve a gyenge költségvetési tervezést is, ami ellentétben áll az évenkéntiség költségvetési alapelvével;

Teljesítmény

15. üdvözli, hogy a Bizottság elfogadta a múlt évi mentesítésre vonatkozó ajánlást a teljesítményalapú költségvetéstervezés elvének továbbfejlesztése és végrehajtása érdekében, valamint üdvözli az ennek eredményeként az egységes programozási dokumentumban és az összevont éves tevékenységi jelentésekben eszközölt javításokat;

16. üdvözli, hogy a Számvevőszék „Az uniós ügynökségek jövője – A nagyobb rugalmasság és a szorosabb együttműködés lehetőségei" című, 22/2020. sz. különjelentés ([5]) révén közzétette az uniós ügynökségek első horizontális teljesítmény-ellenőrzését;

17. tudomásul veszi a Számvevőszék főbb észrevételeit, különösen azt, hogy az ügynökségek aktuális társadalmi témákkal foglalkoznak, és a jövőbeli fejlődés tekintetében nagy potenciállal, továbbá magas szintű szakértelemmel rendelkeznek;

18. egyetért a Számvevőszékkel abban, hogy noha az ügynökségek fontos feladatokat látnak el mindennapi életünk minden területén, egyértelmű nehézséget jelent a bizalom kiépítése az egyes polgárok körében; e tekintetben kiemeli az elszámoltathatóság, az átláthatóság és a hatékonyság kérdését, valamint a nyilvánosság általi ismertség hiányát, mivel az ügynökségek továbbra is nagyrészt ismeretlenek a polgárok számára, és a médiában csak negatív incidensek jelennek meg;

19. nagyra értékeli és tovább ösztönzi a foglalkoztatás, a szociális kérdések és az inklúzió terén működő ügynökségek közötti még szorosabb együttműködést, amely a szinergiát, a komplementaritást és az erőforrások megosztását szolgálja; hangsúlyozza az egyes ügynökségek jelentőségét és hozzáadott értékét a szakterületükön, valamint autonómiájukat; elismeri, hogy a négy ügynökség együttes üléseket tartott kifejezetten annak érdekében, hogy a 2017-es négy ügynökségi értékelés (SWD(2019)0159 5. ajánlása) alapján 2019-ben kapott bizottsági ajánlás nyomán összehangolják teljesítménymutató-módszereiket;

20. kiemeli „Az uniós ügynökségek jövője" című számvevőszéki különjelentés azon következtetését, amely szerint kevés információ áll rendelkezésre az uniós ügynökségek teljesítményéről; nyomatékosan kéri az ügynökségeket, hogy erősítsék meg a teljesítmény elszámoltathatóságát; elvárja, hogy valamennyi uniós ügynökség a lehető legoptimálisabban működjön együtt a Bizottsággal és a Számvevőszékkel a teljesítménnyel kapcsolatos információk rendelkezésre bocsátása terén;

21. megjegyzi, hogy a Számvevőszék „Az uniós ügynökségek jövője" című jelentésében megállapította, hogy az ügynökségek fő teljesítménymutatók segítségével mérik a teljesítményt, és hogy a Bizottság 2015-ben iránymutatásokat adott ki az ügynökségek igazgatói számára a fő teljesítménymutatókról; sajnálattal állapítja meg, hogy a gyakorlatban alkalmazott mutatók főként az ügynökségek éves munkaprogramjának és költségvetésének végrehajtására, valamint az emberierőforrás-menedzsmentre vonatkoznak, de rendszerint sem az ügynökség általános teljesítményének értékelését, sem pedig az ügynökség által a megbízatásának teljesítése során elért hatékonyság és eredményesség értékelését nem teszik lehetővé; felhívja az ügynökségeket, hogy működjenek együtt a fő teljesítménymutatók használatának javítása érdekében azzal a céllal, hogy a megfelelés mellett nagyobb hangsúlyt helyezzenek a teljesítményre a mentesítési eljárás során; felhívja az ügynökségeket, hogy folytassák olyan mutatók kidolgozását, amelyek mérik majd az uniós politikák végrehajtásához való hozzájárulásukat; nyomatékosan kéri az ügynökségeket, hogy rendszeresen vizsgálják felül és aktualizálják ezeket a mutatókat; felhívja a Bizottságot, hogy fogadjon el központosított iránymutatásokat a jelentéstételre és a fő teljesítménymutatók meghatározására vonatkozóan az ügynökségek teljesítményének megfelelő mérése érdekében;

22. megjegyzi, hogy a Számvevőszék, miközben megpróbálja meghatározni azokat a szükséges feltételeket, amelyek lehetővé teszik az ügynökségek számára célkitűzéseik elérését, hangsúlyozza, hogy nagyobb pénzügyi és szakpolitikai rugalmasságra, valamint strukturálisabb és koherensebb irányítási modellre van szükség, ahol a teljesítményre vonatkozó információk inkább az eredményekre, mintsem a szakpolitikák végrehajtásához való hozzájárulásukra összpontosítanak;

([5]) HL C 358., 2020.10.26., 6. o.

23. emlékeztet arra, hogy a közös megközelítés kimondja, hogy minden uniós ügynökséget ötévente értékelni kell, és hogy az értékelés megszervezéséért a Bizottságnak kell felelnie, és minden második értékelés esetében alkalmazni kell a hatályvesztésre vonatkozó rendelkezést; sajnálattal állapítja meg, hogy számos ügynökség alapító rendelete még nem került összhangba a közös megközelítéssel; tudomásul veszi, hogy a Számvevőszék az uniós ügynökségek jövőjéről szóló jelentésében megállapította, hogy 13 ügynökség alapító rendeletét 2015 és 2019 között átdolgozták, de hatásvizsgálat csak öt javaslathoz kapcsolódott; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen végezzen független értékelést az ügynökségek teljesítményéről;

24. úgy véli, hogy egyértelmű szabályokat kell bevezetni az ügynökségek feladatainak alakulására és lezárására vonatkozóan;

25. úgy véli, hogy minden ügynökség esetében hatásvizsgálatot kell végezni, és következetesen be kell illeszteni egy felülvizsgálati záradékot az ügynökség számára kijelölt célkitűzések indokolásáról;

26. kitart amellett, hogy hatékonyabban el kell kerülni a különböző ügynökségek közötti, egymást átfedő témákat és hatásköröket;

27. üdvözli a bel- és igazságügyi ügynökségek hálózatán belül folytatott együttműködést; felszólítja az ügynökségeket, hogy a hatékonyság javítása érdekében folytassák a szinergiák fejlesztését, fokozzák az együttműködést és osszák meg egymással a bevált gyakorlatokat;

28. felhívja az ügynökségeket, hogy a hatékonyság javítása érdekében folytassák a szinergiák fejlesztését, fokozzák az együttműködést és osszák meg a bevált gyakorlatokat a többi uniós ügynökséggel (humánerőforrás-gazdálkodás, épületkezelés, informatikai szolgáltatások és biztonság);

29. úgy véli, hogy meg kell erősíteni az ügynökségek mint szakértői központok és hálózatok szerepét;

30. üdvözli az uniós ügynökségek hálózata (a továbbiakban: a hálózat) közös szolgálatokkal foglalkozó munkacsoportjának (a továbbiakban: a hálózat) létrehozását, valamint a „Közös szolgáltatások és képességek 2.0” című stratégiai javaslat kidolgozását az ügynökségek közötti együttműködés ösztönzése és támogatása érdekében; javasolja, hogy ebbe az eljárásba építsék be a Számvevőszék által az uniós ügynökségek jövőjéről szóló jelentésében az erőforrások rugalmas felhasználása (1. és 2. ajánlás) és az ügynökségek mint a szakértelem megosztására és a hálózatépítésre szolgáló központok (4. ajánlás) tekintetében tett ajánlásokat;

31. rámutat az ECDC által a más uniós ügynökségekkel – többek között a hálózaton keresztül – folytatott együttműködésre mint pozitív példára; ösztönzi az ügynökségeket, hogy lehetőség szerint működjenek együtt és osszák meg egymással a bevált gyakorlatokat, többek között a távmunkával kapcsolatban;

32. emlékeztet arra, hogy fokozni kell az ügynökségek digitalizálását a belső működés és irányítás tekintetében, de az eljárások digitalizálásának felgyorsítása érdekében is; hangsúlyozza, hogy az ügynökségnek továbbra is proaktívnak kell lennie e tekintetben, hogy mindenképpen elkerülhető legyen az ügynökségek közötti digitális szakadék; felhívja azonban a figyelmet arra, hogy minden szükséges biztonsági intézkedést meg kell tenni a kezelt információk online biztonságát fenyegető kockázatok elkerülése érdekében;

33. emlékeztet arra, hogy az ügynökségek éves munkaprogramjainak és többéves stratégiáinak évenkénti megvitatása az illetékes bizottságokban döntő fontosságú annak biztosítása szempontjából, hogy a programok és a stratégiák a tényleges politikai prioritásokhoz igazodjanak, különösen a szociális jogok európai pillérében foglalt elvek végrehajtásának összefüggésében; emlékeztet arra, hogy az ügynökségek a legalkalmasabbak az erőforrások felhasználásának értékelésére, és kulcsszerepet játszanak a megfelelő fenntartható projektek támogatásában az európai zöld megállapodással összhangban; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson finanszírozást az uniós ügynökségek támogatására a szociális párbeszéd biztosítása terén; megjegyzi, hogy az uniós ügynökségek kulcsfontosságú szerepet játszanak az uniós intézményekkel folytatott szociális párbeszéd biztosításában;

Személyzeti politika

34. megállapítja, hogy a 32 decentralizált ügynökség 2019-ben összesen 7 880 tisztviselőt, ideiglenes alkalmazottat, szerződéses alkalmazottat és kirendelt nemzeti szakértőt foglalkoztatott (2018-ban 7 626-ot), ami az előző évhez képest jelentős, 3,33%-os növekedést jelent;

35. üdvözli az ügynökségeken belül a nemek közötti egyensúlyról nyújtott részletesebb és strukturáltabb tájékoztatást;

36. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ügynökségek túlnyomó többségében nincs meg a nemek közötti egyensúly a teljes vezetői személyzet körében; megjegyzi, hogy 2019-ben a felső vezetés szintjén három ügynökség számolt be a nemek közötti tökéletes egyensúlyról, tíz ügynökség jó egyensúlyt ért el, de 16 ügynökségnél nem valósult meg a nemek közötti egyensúly (ezek közül négyben csak férfiak, egyben pedig csak nők képviseltették magukat); sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemek közötti egyenlőség teljes mértékben hiányzik az Európai Unió Ügynökségeinek Hálózatára (a továbbiakban: a hálózat) vonatkozó, 2021–2027-es stratégiában; felhívja az ügynökségeket és a hálózatot, hogy stratégiáikba építsék be a nemek közötti egyenlőséget, és hangolják össze az ügynökségek ambícióit a Bizottság azon célkitűzésével, hogy 2024 végéig a vezetőség valamennyi szinten elérje a nemek közötti, 50%-os egyensúlyt;

37. megjegyzi továbbá, hogy 2019-ben az igazgatótanácsokban nem volt a nemek közötti tökéletes egyensúllyal rendelkező ügynökség, hét ügynökségnél jó volt az egyensúly, 14 igazgatótanácsban pedig nem volt egyensúly a nemek között; kéri a tagállamokat és az igazgatótanácsokban részt vevő érintett szervezeteket, hogy az ügynökség igazgatótanácsába való kinevezéskor vegyék figyelembe a nemek közötti egyensúly biztosításának fontosságát;

38. megjegyzi továbbá, hogy a személyzet egészét tekintve nyolc ügynökség esetében tökéletes, 19 ügynökség esetében jó a nemek közötti egyensúly, három ügynökségnél pedig nincs egyensúly a nemek között; felhívja az ügynökségeket, hogy a jövőben is törekedjenek a nemek közötti megfelelő egyensúlyra;

39. aggodalommal jegyzi meg, hogy 2019-ben az összes uniós ügynökség legmagasabb szintű döntéshozó testületei tagjainak csupán 34%-a volt nő, és emlékeztet arra, hogy az uniós ügynökségeken belül biztosítani kell a nemek közötti egyensúlyt az őket létrehozó alaprendeletekkel összhangban; kéri ezért, hogy az uniós ügynökségek gyűjtsenek és szolgáltassanak adatokat a nemek közötti egyensúlyról a vezetőség valamennyi kategóriájára vonatkozóan (a legalacsonyabb szinttől a legmagasabb szintig) annak érdekében, hogy összegyűjtsék azokat az alapvető adatokat, amelyek alapján az uniós ügynökségeket arra ösztönzik, hogy kezeljék a nemek közötti egyensúly hiányát a vezetésben, és valamennyi területen törekedjenek a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére;

40. megállapítja, hogy az uniós ügynökségek személyzetének földrajzi egyensúlya a 27 tagú EU-ban valamivel nagyobb mértékben követi a tagállamok népességének arányát, mint a Bizottság személyzetének földrajzi egyensúlya; megállapítja, hogy nyolc tagállam alulreprezentált, tizenhét tagállam felülreprezentált, és két tagállam megközelítőleg kiegyensúlyozott képviselettel bír; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ügynökségek nem rendelkeznek a személyzet sokszínűségének javítására irányuló politikákkal; felhívja az ügynökségeket, valamint a hálózatot, hogy terjesszenek elő terveket e cél elérése érdekében;

41. megjegyzi, hogy az ügynökségek alkalmazottanként évente átlagosan 8,42 nap betegszabadságról számoltak be; fájlalja, hogy jelenleg nem állnak rendelkezésre megbízható adatok a kiégés okozta betegszabadság áttekintésére, főként azért, mert több ügynökség arról számolt be, hogy orvosi titoktartás miatt nem tudták megadni a vonatkozó információkat;

42. megjegyzi, hogy a mentesítésért felelős hatóság kérésére az ügynökségek beszámoltak a 2013 és 2019 között végrehajtott létszámcsökkentések számáról, valamint arról, hogy az állandó és ideiglenes alkalmazottak számának csökkentését több szerződéses alkalmazott és külső alkalmazott felvételével ellensúlyozták-e; megjegyzi, hogy az ügynökségek a kért időszakban összesen 447 fős létszámcsökkentésről számoltak be; megjegyzi, hogy az ügynökségek arról is beszámoltak, hogy ugyanebben az időszakban 266 ideiglenes alkalmazotti álláshelyet hoztak létre, azaz az álláshelyek száma nettó 181-gyel csökkent; megjegyzi továbbá, hogy az összes ügynökség létszámterve ugyanebben az időszakban 32 állandó álláshellyel csökkent, és 845 ideiglenes alkalmazotti álláshellyel bővült, ami nettó 813 álláshely létrehozását eredményezte;

43. hangsúlyozza az uniós ügynökségek személyzetén belüli fluktuáció fontos hatását, és felszólít az ennek orvoslását célzó humán- és szociális politikák végrehajtására.

44. sajnálattal jegyzi meg, hogy egyes ügynökségek azzal a kihívással néznek szembe, hogy nem áll rendelkezésükre elegendő személyzet, különösen akkor, ha az új feladatokhoz nem rendelnek hozzá a végrehajtásukhoz szükséges megfelelő személyzetet, és hogy a mentesítésért felelős hatóság különösen aggódik azon nehézségek miatt, amelyeket egyes ügynökségek tapasztaltak a képzett munkaerő meghatározott besorolási fokozatokba történő felvételével kapcsolatban, ami akadályozza az ügynökségek általános teljesítményét és külső szereplők alkalmazását teszi szükségessé; e tekintetben tudomásul veszi a Számvevőszéknek az uniós ügynökségek jövőjéről szóló jelentésében szereplő, a rugalmasság fokozott szükségességére vonatkozó 1. és 2. ajánlást, és ösztönzi a hálózatot és a Bizottságot, hogy működjenek együtt ezen ajánlások végrehajtása érdekében; megjegyzi továbbá e tekintetben, hogy a Számvevőszéknek az Európai Személyzeti Felvételi Hivatalról (EPSO) szóló különjelentése (23/2020. sz. különjelentés) kiemeli, hogy a jelenlegi kiválasztási eljárás arra készteti az uniós intézményeket, hogy rugalmasabb kiválasztási eljárásokat keressenek azonnali munkaerő-felvételi szükségleteik kielégítése érdekében; hangsúlyozza, hogy az uniós intézményeknek speciálisabb személyzetre van szükségük, ami az ügynökségek esetében különleges megbízatásuk miatt alapvető fontosságú; felhívja a Bizottságot és különösen az EPSO-t, hogy jobban támogassa az ügynökségeket e tekintetben, és munkaerő-felvételi politikáit oly módon igazítsa ki, hogy az vonzó legyen a legképzettebb és specializáltabb szakemberek számára; kéri a Bizottságot és az EPSO-t, hogy a hatékony munkaerő-felvétel biztosítása érdekében tanúsítsanak bizonyos fokú rugalmasságot az állásajánlatoknak az adott feltételekhez való igazítása terén; kiemeli az uniós kiválasztási eljárások javításának és a munkahelyek vonzerejének fontosságát; hangsúlyozza, hogy az ügynökségek munkaerőhiánya a teljesítményre, valamint a személyzet jólétére és fluktuációjára gyakorolt negatív hatás komoly kockázatát hordozza magában;

45. megjegyzi, hogy az ügynökségek összesen hat olyan, volt európai parlamenti képviselőről, volt biztosról vagy volt magas rangú tisztviselőről számoltak be, akik valamely ügynökség számára fizetett megbízást láttak el, és ezek négy volt európai parlamenti képviselőt, egy volt biztost és egy volt magas rangú tisztviselőt érintettek; megjegyzi, hogy ezek a személyek juttatásokban és költségtérítésben részesültek;

46. hangsúlyozza a személyzet jóllétét célzó politika fontosságát; hangsúlyozza, hogy az ügynökségeknek tisztességes, minőségi munkakörülményeket kell biztosítaniuk minden alkalmazottjuk számára;

47. ösztönzi az ügynökségeket, hogy folytassák a hosszú távú emberierőforrás-politikai keret kidolgozását, amely a munka és magánélet közötti egyensúlyra, az egész életen át tartó pályaorientációra és karrierfejlesztésre, a nemek közötti egyensúlyra, a távmunkára, a földrajzi egyensúlyra, valamint a fogyatékossággal élő személyek felvételére és integrációjára irányul;

48. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok kérték sikeresen elérték, hogy ügynökség legyen a területükön anélkül, hogy biztosították volna a létesítmények telepítését, és hogy intézkedéseket hoztak volna a munkaerő-felvétel vonzerejének növelése érdekében;

49. aggodalmát fejezi ki egyes ügynökségi igazgatótanácsoknak a Számvevőszék által túl nagynak ítélt mérete miatt, ami megnehezíti a döntéshozatalt és jelentős adminisztratív költségeket eredményez;

50. megállapítja, hogy a Számvevőszék hiányosságokat tárt fel az ügynökségek munkaerő-felvételi eljárásaiban az esetleges összeférhetetlenségek kezelése (egy ügynökség), az egyenlő bánásmód vagy az átláthatóság elvének alkalmazása (három ügynökség) és az eljárás megfelelő ellenőrzési nyomvonalának fenntartása (egy ügynökség) tekintetében; sajnálja, hogy a testületi tagok esetében (legalább három ügynökségnél) jelentős összeférhetetlenség állt fenn a folyamatban lévő kiválasztási eljárással kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a be nem jelentett összeférhetetlenségek akadályozhatják a kiválasztási eljárásokat, jelentős késedelmeket és forrásvesztést, valamint hírnévromlást okozva az ügynökségeknek;

51. megjegyzi, hogy az ombudsman két esetben tárt fel hivatali visszásságot az Európai Bankhatóság azon határozatával kapcsolatos, 2168/2019/KR sz. ügyben, hogy jóváhagyja az ügyvezető igazgató arra irányuló kérelmét, hogy egy pénzügyi lobbicsoport vezérigazgatójává váljon; üdvözli az ombudsman ebben az ügyben tett ajánlásait, nevezetesen azon lehetőség felvetését, hogy szükség esetén megtiltsák a vezető beosztású munkatársaknak, hogy hivatali idejük lejárta után bizonyos álláshelyeket töltsenek be, határozzanak meg kritériumokat arra vonatkozóan, hogy a jövőben mikor tiltják meg az ilyen munkahelyváltást, és vezessenek be belső eljárásokat a bizalmas információkhoz való hozzáférés azonnali hatályú mérséklésére abban az esetben, ha az alkalmazottak más munkakörbe kerülnek; felhívja valamennyi ügynökséget, hogy kiemelt feladatként hajtsák végre ezeket az ajánlásokat;

52. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes ügynökségek erőteljesen és hosszabb időn keresztül kölcsönzött munkavállalókra támaszkodtak; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes esetekben a kölcsönzött munkavállalók alacsonyabb fizetésben részesültek, mint az ügynökségek azonos munkakörben foglalkoztatott alkalmazottai; aggodalommal állapítja meg, hogy a közbeszerzés, valamint a kölcsönzött munkaerő felvételére vonatkozó szerződések és keretmegállapodások aláírása során megfelelési problémák merültek fel; felhívja az ügynökségeket, hogy gondosan tartsák be az eljárási szabályzatot; ismételten felszólít a tervezési intézkedések és a kiválasztási eljárások javítására az ügynökségeken belül;

53. elismeri a zaklatásmentes környezet megteremtése érdekében az ügynökségek által tett lépéseket, például a személyzetnek és a vezetésnek nyújtott kiegészítő képzést, valamint a bizalmi tanácsadók intézményének bevezetését; ösztönzi az ilyen intézkedéseket még be nem vezető ügynökségeket, hogy tegyék ezt meg, azokat az ügynökségeket pedig, amelyekhez zaklatással összefüggő panaszokat nyújtottak be, arra buzdítja, hogy kezeljék ezeket kiemelten;

54. arra ösztönzi az uniós ügynökségeket, hogy mérlegeljék egy alapvető jogokra vonatkozó stratégia elfogadását, beleértve az alapvető jogokra való utalást egy olyan magatartási kódexben, amely meghatározhatná alkalmazottainak kötelezettségeit és a számukra nyújtandó képzést; az alapvető jogokkal kapcsolatos valamennyi jogsértés feltárását és bejelentését szavatoló mechanizmusok kialakítását, amelyek egyúttal azt is biztosítják, hogy az érintett ügynökség főbb szervei mielőbb tudomást szerezzenek az ilyen jellegű jogsértések kockázatáról; az alapvető jogokat érintő fenyegetések haladéktalan elhárítása, valamint az alapjogi politika szervezeten belüli folyamatos fejlesztése érdekében az alapjogi tisztviselői tisztség létrehozását adott esetben, amely tisztviselő – a többi alkalmazottal szembeni bizonyos fokú függetlenség biztosítása érdekében – az igazgatótanácsnak tartozna közvetlen jelentéstételi kötelezettséggel; rendszeres párbeszéd kialakítását a civil társadalmi szervezetekkel és az érintett nemzetközi szervezetekkel az alapjogi kérdésekről; az alapjogok betartásának alapfeltételként történő meghatározását azon együttműködések esetében, amelyeket az érintett ügynökség külső szereplőkkel – különösen a nemzeti közigazgatások operatív szintű együttműködésben részt vevő tagjaival – alakít ki;

Közbeszerzés

55. aggodalommal jegyzi meg, hogy a Számvevőszék 82 észrevételt tett 29 ügynökség fejlesztésre szoruló területeire vonatkozóan; megjegyzi, hogy a legtöbb észrevétel a közbeszerzési eljárások hiányosságaira vonatkozik, és hogy ez 2018-ban is így volt; megjegyzi, hogy ezek a hiányosságok főként a hatékony és eredményes pénzgazdálkodást és a szabályszerűséget érintik; nyomatékosan kéri az ügynökségeket, hogy hajtsák végre az ajánlásokat és számolják fel a hiányosságokat; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy fokozza az ügynökségeken belüli egyértelmű és egységes költségvetési intézkedések és eljárások végrehajtására irányuló erőfeszítéseit az ügynökségek többségében visszatérően feltárt problémák kezelése érdekében;

56. kiemeli, hogy továbbra is a közbeszerzés jelenti minden uniós decentralizált ügynökségnél azt a területet, ahol a legnagyobb valószínűséggel fordulnak elő hibák; felszólítja ezért az érintett bel- és igazságügyi ügynökségeket, azaz az Europolt és a CEPOL-t, hogy az alkalmazandó szabályok maradéktalan betartása érdekében javítsák közbeszerzési eljárásaikat, és ily módon teremtsék meg a fenntartható fejlődés három – gazdasági, társadalmi és környezeti – pillére közötti megfelelő egyensúlyt, az átláthatóság, az arányosság, az egyenlő bánásmód és a megkülönböztetésmentesség elvének tiszteletben tartása mellett, valamint kéri az eu-LISA-t, hogy javítsa munkaerő-felvételi eljárását; emlékeztet arra, hogy a közbeszerzés mérföldkő a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend és annak fenntartható fejlődési céljai elérése szempontjából;

57. aggodalommal állapítja meg, hogy mindössze egy uniós ügynökség, az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala tesz közzé fenntarthatósági jelentést; felhívja az ügynökségeket, hogy vezessenek be fenntarthatósági jelentéseket, hangolják össze jelentéseiket az OECD közbeszerzéssel és felelős üzleti magatartással kapcsolatos munkájával és a vállalati átvilágításról szóló, küszöbön álló uniós jogszabályokkal, fokozzák a digitalizált működési megoldások elfogadására irányuló erőfeszítéseiket, és biztosítsák az európai környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) gyors végrehajtását a Számvevőszék ajánlásának megfelelően; felhívja az ügynökségeket, hogy fordítsanak kellő figyelmet villamosenergia-forrásainak energiaszerkezetére, valamint szorgalmazza a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia beszerzését;

58. üdvözli az e-közbeszerzési eszközök uniós ügynökségek általi fokozott használatát; megjegyzi, hogy az ügynökségek által leggyakrabban használt e-PRIOR modulok az e-pályáztatás, az e-benyújtás és az e-számlázás; felhívja a közbeszerzési tisztviselők hálózatát (NAPO), hogy gyorsítsa fel a JRC közbeszerzési irányítási eszközének (PPMT) ügynökségek számára történő rendelkezésre bocsátását;

Az összeférhetetlenség megelőzése, kezelése és az átláthatóság

59. aggodalommal állapítja meg, hogy továbbra sem minden ügynökség tette közzé honlapján igazgatósági tagjai, ügyvezetése és a kirendelt nemzeti szakértők önéletrajzait és érdekeltségi nyilatkozatait; sajnálatosnak tartja, hogy egyes ügynökségek még mindig az összeférhetetlenség hiányáról szóló nyilatkozatokat tesznek közzé; kiemeli, hogy nem az igazgatótanácsi tagok és a vezetők feladata annak kinyilvánítása, hogy esetükben nem áll fenn összeférhetetlenség; ismételten szorgalmazza az érdekeltségi nyilatkozatok egységes modelljének kidolgozását, amelyet minden ügynökségnek alkalmaznia kell; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a meglévő szabályokat, javítani kell azok végrehajtását, és ösztönözni kell azok egységesítését az összeférhetetlenségek és a forgóajtó-jelenség értékelésére vagy kezelésére az Unió intézményeiben, ügynökségeiben és egyéb szerveiben; nyomatékosan kéri a tagállamokat annak biztosítására, hogy minden kirendelt nemzeti szakértő tegye közzé saját érdekeltségi nyilatkozatát és önéletrajzát az adott ügynökség honlapján;

60. szorgalmazza, hogy a visszaélést bejelentő személyek védelmére vonatkozó politikát minden uniós ügynökségnél hangolják össze az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló (EU) 2019/1937 irányelvvel;

61. megjegyzi, hogy a 2020 januárjában közzétett, „Összeférhetetlenségek és uniós ügynökségek" című tanulmány arra a következtetésre jutott, hogy az ügynökségek hatékony nyilvános ellenőrzést lehetővé tevő politikáinak az átláthatóságon mint vezérelven kell nyugodniuk; elismeri az ügynökségek között kockázati tényezők, méret és külső nyomás tekintetében fennálló különbségeket, valamint hogy az összeférhetetlenségi politikákat ezekhez a különbségekhez kell igazítani; tudomásul veszi az e tanulmányban megfogalmazott, az összeférhetetlenségi szabályok javítására, valamint a nagyobb koherencia és következetesség elérésére irányuló ajánlásokat, és nyomatékosan kéri az ügynökségeket, hogy kövessék nyomon ezeket az ajánlásokat, és folyamatosan értékeljék és javítsák politikáikat, tekintettel a 2019-ben előforduló, feltételezett vagy vélt összeférhetetlenségekre;

62. aggodalommal állapítja meg, hogy nem minden ügynökség számol be az ügynökségek személyzete által a külső érdekelt felekkel tartott találkozókról, különösen a szervezetekkel és önfoglalkoztató személyekkel tartott vezetői szintű megbeszélésekről; felhívja az ügynökségeket, hogy tevékenységeik átláthatóságának növelése érdekében számoljanak be e találkozókról és tegyék azokat elérhetővé az ügynökségek honlapján;

63. felhívja valamennyi ügynökséget, hogy vegyen részt az érdekképviselők átláthatósági nyilvántartásáról szóló intézményközi megállapodásban, amelyről a Bizottság, a Tanács és a Parlament jelenleg tárgyal;

64. sürgeti az összes bel- és igazságügyi ügynökséget, hogy hozzanak intézkedéseket az uniós átláthatósági szabályoknak, valamint az alapvető jogoknak és az adatvédelmi normáknak való teljes körű megfelelés biztosítása érdekében; felszólítja őket továbbá arra, hogy szigorúan tartsák be a pénzügyi szabályozást és a magas szintű irányítási normákat;

Belső kontrollrendszerek

65. tudomásul veszi a Számvevőszék azon észrevételét, hogy az intézményközi szerződések alkalmazásakor az ügynökségek továbbra is felelősek a közbeszerzési elvek konkrét beszerzésekre való alkalmazásáért, és hangsúlyozza, hogy az ügynökségek belső ellenőrzéseinek biztosítaniuk kell ezen elvek tiszteletben tartását;

66. megjegyzi, hogy 2019 végén a legtöbb ügynökség arról számolt be, hogy végrehajtotta a felülvizsgált belső ellenőrzési keretrendszert, és hogy éves értékelést végzett; nyomatékosan kéri a Bizottság belső ellenőrzési keretrendszerének valamennyi ügynökség általi elfogadását és végrehajtását egyrészt a belső ellenőrzési standardoknak a nemzetközi bevált gyakorlathoz való hozzáigazítása, másrészt annak biztosítása érdekében, hogy a belső ellenőrzés hatékonyan és eredményesen támogassa a döntéshozatali folyamatot; sajnálja, hogy a Belső Ellenőrzési Szolgálat 2019-ben egyes ügynökségeknél nem folytatott ellenőrzési eljárást;

67. megjegyzi, hogy a korábbi évek észrevételeinek nyomon követéséről szóló számvevőszéki jelentés szerint 2019-ben 98 észrevételt zártak le, 71 észrevétel végrehajtása még folyamatban volt, 16 észrevétel pedig nem az ügynökségek (kizárólagos) befolyása alatt állt, vagyis e 16 észrevétellel kapcsolatban az Európai Unió Bíróságának, a Bizottságnak vagy a tagállamoknak kell jelentős döntéseket hozniuk; felhívja az ügynökségeket, hogy gondosan hajtsák végre az észrevételekben megfogalmazottakat, és javítsák tovább belső ellenőrzési kereteiket;

Egyéb megjegyzések

68. megjegyzi, hogy a számvevőszéki jelentés szerint a korábbi londoni székhelyű ügynökségeket – az Európai Bankfelügyeleti Hatóságot (EBH) és az Európai Gyógyszerügynökséget (EMA) – 2019-ben elköltöztették az Egyesült Királyságból, és beszámolójuk tartalmazza a kapcsolódó költözési költségekre képzett céltartalékokat; megjegyzi továbbá, hogy az EMA esetében a Számvevőszék utalt a 2019 júliusában a bérbeadóval kötött megállapodásra, amelynek értelmében a fő bérleti szerződés feltételeinek megfelelő feltételek mellett bérbe adja a korábbi irodahelyiségeit, fenntartva ugyanakkor az EMA felelősségét az eredeti bérleti szerződés alapján fizetendő teljes összeg tekintetében;

69. rámutat arra, hogy összetett megközelítésre van szükség ahhoz, hogy az uniós ügynökségek honlapjai az (EU) 2016/2102 irányelvben előírtaknak megfelelően mindenféle fogyatékossággal élő személy számára hozzáférhetők legyenek, beleértve a nemzeti jelnyelvekhez való hozzáférést is; javasolja, hogy a fogyatékossággal élő személyeket képviselő szervezeteket vonják be ebbe a folyamatba;

70. megjegyzi, hogy ügynökségek arról számoltak be, hogy kellő figyelmet fordítanak a kiberbiztonság védelmére, mivel a leggyakoribb intézkedések az ügynökség és az Európai Bizottság Informatikai Főigazgatósága (és annak az uniós számítógépes vészhelyzeteket elhárító csoportja/CERT-EU) között létrejött szolgáltatási szintű megállapodás, valamint az ARES mint elektronikus dokumentum- és iratkezelési rendszer használata; megjegyzi továbbá, hogy az ügynökségek 77%-a számolt be kiberbiztonsági politika meglétéről, míg a többi ügynökség a jelentések szerint e politika kidolgozásának különböző szakaszaiban tart;

71. emlékeztet arra, az hogy ügynökségeket különleges szükségletekre hozták létre, és hogy számos ügynökséget hoztak létre konkrét válságokra reagálva; egyetért a Számvevőszék „Az uniós ügynökségek jövője” című jelentésében megfogalmazott álláspontjával, amely szerint egy ügynökség szerepét működési időszakának különböző szakaszaiban újra kell értékelni annak ellenőrzése érdekében, hogy az ügynökség továbbra is releváns-e, és hogy intézkedései összhangban vannak-e más ügynökségekkel és partner-főigazgatóságaikkal;

72. kiemeli a külső informatikai tanácsadással és a költségvetési vagy személyzeti feladatok irányításának kiszervezésével kapcsolatos kockázatokat;

73. úgy véli, hogy az ügynökségek létrehozásának és működésének rugalmasnak kell lennie az uniós politika végrehajtásának elősegítése és az európai együttműködés fokozása érdekében; e tekintetben tudomásul veszi a Számvevőszék „Az uniós ügynökségek jövője” című jelentésében szereplő azon véleményét, hogy az ügynökségek létrehozása és működése nem elég rugalmas, és hogy a polgárok érdekében jobban ki lehetne aknázni az ügynökségek előtt álló lehetőségeket a közös szakpolitikai célok érdekében történő együttműködésre;

74. emlékeztet arra, hogy az európai polgárok általában nem tudnak az ügynökségek létezéséről, még azokban az országokban sem, ahol az ügynökségek találhatók, valamint hogy a polgárok kevés információt kapnak az ügynökségek által nyújtott előnyökről; e tekintetben felhívja az ügynökségeket, hogy folytassák kommunikációs stratégiáik kidolgozását, és növeljék média- és közösségimédia-jelenlétüket annak érdekében, hogy felhívják a nyilvánosság figyelmét munkájukra, kutatásaikra és tevékenységeikre;

75. tudomásul veszi, hogy a Számvevőszék nem ellenőrizte az Európai Ügyészség 2019. évi beszámolóját, mivel az uniós szerv pénzügyileg még nem volt független;

76. megjegyzi, hogy az ügynökségek eredendő nehézségekkel szembesülnek, amikor egységes programozási dokumentumuk benyújtására kötelezik őket, miközben a társjogalkotók még tárgyalnak a vonatkozó jogi eszközökről, ami ahhoz a kedvezőtlen helyzethez vezet, hogy a költségvetési sorokat a megfelelő jogi eszközök elfogadása előtt bocsátják rendelkezésre; felhívja a Bizottságot, hogy javítsa az ügynökségekkel folytatott kommunikációját a jogszabályok elfogadására és a megfelelő költségvetési sorokra vonatkozó várható határidők jobb összehangolása érdekében; tudomásul veszi a Számvevőszék azon ajánlását, hogy a Bizottságnak és az ügynökségeknek rugalmasabban kell elosztaniuk a forrásokat, ugyanakkor hangsúlyozza a megfelelő jelentéstétel, az átláthatóság és az ellenőrzés fontosságát;

77. emlékeztet arra, hogy az Európai Munkaügyi Hatóság (ELA) 2018 márciusában jött létre, és 2019 októberében kezdte meg működését; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az ELA indokolatlan késedelem nélkül, teljes mértékben működőképessé váljon a munkavállalói mobilitásra és a szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó uniós jogszabályok alkalmazásának és érvényesítésének javítása érdekében, biztosítva a méltányos mobilitást és a munkavállalói jogok határokon átnyúló hatékony érvényesítését; hangsúlyozza, hogy e tekintetben elegendő pénzügyi forrást kell biztosítani;

78. rámutat, hogy az Európai Munkaügyi Hatóság segíteni fog a munkavállalói mobilitásra és a szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó uniós szabályok hatékony és tisztességes végrehajtásának biztosításában, segíteni fogja a nemzeti hatóságokat e szabályok érvényesítésében, és megkönnyíti a polgárok és a vállalkozások számára a belső piac előnyeinek kihasználását; úgy véli, hogy bár a négy ügynökség (Eurofound, Cedefop, ETF és EU-OSHA) túlnyomórészt kutatásközpontú, hasznosan támogathatnák és hozzájárulhatnának az Európai Munkaügyi Hatóság munkájához;

79. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az e mentesítési eljárás hatálya alá tartozó ügynökségeknek, valamint Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (L sorozat) való közzétételéről.